

РАДУЛ: Известете веднага Асена!

/Един от стражите бързо излиза./

Отведете болярина Драгота в царския стан.

/Тръгват./

А ти, Борице... Борила оставете тук!

/Той посочва към дъното. Стражите отведат Борила. Той сломен върви към посоченото място, излиза. Радул го следва. Пауза. Разнася се страшен вик в нощта. Влиза задъхан страж./

СТРАЖЪТ: Цар Йоан-Асен повели да му се подади живота!

РАДУЛ: Животът му е подаден. Ала само живота. Борила е ослепен

10 с ц е н а

Търновград. Пред църквата "Свети Димитър".

/От църквата се чува богослужение.

Коронасват Йоан-Асен. Просиците седят пред черквата в очакване появяването на царя и болярите./

ЕЛВАНА: Преди десет години, когато забягна, бяхе младо, хубаво момче. Сега се върна улегнал мъж.

ПРОСЕКИНЯТА: Но си остана благ и като цар, и като човек. Казват, никому не отмъстил. Отпуснал милости за всички...

ЕЛВАНА: Дори Борила пощади.

БОЖЕКЪТ: Разправят, че след като великият войвода ослепил Борила, царят заповядал да го изпратят в манастир.

ЕЛВАНА: Даде свобода на всички вярни...

/Забиват тържествено търновските камбани./